

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
КЖ1 1540/16
Дана 21.12.2016. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду у већу састављеном од судија Сњежане Лековић председника већа, Љубомира Бачића и Светлане Томић-Јокић чланова већа, са записничарем Милосавком Ђурђевић, у кривичном предмету оптуженог **АА** ..., кога брани адвокат Милан Латиновић из Новог Сада, због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 Кривичног законика (КЗ) и малолетне сада пунолетне **ББ** ..., коју брани адвокат Милан Суботин из Новог Сада, због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, бранилаца оптуженог и малолетне сада пунолетне **ББ**, изјављене против пресуде Вишег суда у Новом Саду К 120/15 од 26.09.2016. године, након одржане седнице већа сходно члану 447 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Бранке Милосављевић, оптуженог и његовог браниоца, дана 21.12.2016. године, једногласно је донео

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈАЊЕМ жалбе бранилаца оптуженог **АА** и малолетне сада пунолетне **ББ**, **УКИДА** се пресуда Вишег суда у Новом Саду К 120/15 од 26.09.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење, **али другом већу**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.120/15 од 26.09.2016. године, оглашен је кривим оптужени **АА** због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289 став 1 КЗ, па га је суд применом законских одредби осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године. Истом пресудом на основу члана 258 ЗКП оштећени **ВВ**, законски заступници иза покојне оштећене **ГГ**, **ДД** и законски заступник иза покојне оштећене **ЂЂ**, **ЕЕ** се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парнични поступак.

Побијаном пресудом на основу члана 78, 79, 80 и 86 КЗ, те члана 297 став 5 КЗ према оптуженом **АА** изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 4 (четири) године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да време проведено у затвору не урачунава се у време трајања ове мере.

Наведеном пресудом на основу члана 264 став 1 ЗКП у вези члана 261 ЗКП оптужени АА је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 100.920,51 динара на име трошкова вештачења, трошкова превоза тела и трошкова обдукције, као и судски паушал у износу од 2.000,00 динара, а све у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења, те је обавезан да оштећеном ЕЕ надокнади трошкове заступања путем пуномоћника у износу који ће бити опредељен у посебном решењу након правоснажности пресуде.

Ожалбеном пресудом према малолетној сада пунолетној ББ на основу одредби Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, изречена је васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства, уз дневни боравак у одговарајућој установи за васпитање и образовање малолетника, која мера може трајати најмање 6 (шест) месеци, а највише 2 (две) године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку и изречена је посебна обавеза да се без накнаде малолетна сада пунолетна ББ укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, у трајању од 70 (седамдесет) часова, у периоду од 6 (шест) месеци, колико може трајати ова посебна обавеза.

Побијаном пресудом се малолетна сада пунолетна ББ упозорава да у случају неиспуњења ове посебне обавезе, изречена мера појачаног надзора се може заменити другом васпитном мером. Првостепеном пресудом на основу члана 78, 79, 80 и 86 КЗ и члана 297 став 5 КЗ у вези члана 40 став 4 Законика о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, према ББ је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у тјајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правоснажности пресуде, с тим да се време проведено у установи за извршење васпитне мере не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом на основу члана 79 Законика о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, трошкови кривичног поступка у односу на ББ падају на терет буџетских средстава тога суда.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

- Виши јавни тужилац у Новом Саду због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији,

- бранилац оптуженог АА због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, изреченој мери безбедности и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа која ће се одржати пред другостепеним судом, а да Апелациони суд након одржане седнице већа, првостепену пресуду преиначи тако што ће оптуженог ослободити од оптужбе или истом изрећи казну затвора у краћем временском трајању или укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, и

- бранилац малолетне сада пунолетне ББ због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се његова жалба усвоји у целисти, те да Апелациони суд у Новом Саду преиначи првостепену пресуду и исту ослободи од оптужбе или да првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду ради доношења нове и на закону засноване пресуде.

Одговора на жалбе није било.

Изјашњавајући се поводом изјављених жалби Апелациони јавни тужилац у Новом Саду у свом поднеску КТЖ-1761/16 од 05.12.2016. године је предложио да се као основана усвоји жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, те да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да се првостепена пресуда преиначи, тако што ће се оптужени АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се малолетној сада пунолетној ББ изрекне строжа васпитна мера, те да се жалбе браниоца оптуженог АА и браниоца малолетне сада пунолетне ББ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Новом Саду је након одржане седнице већа у смислу члана 447 ЗКП размотрио целокупне списе овог кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама, ставом и предлогом Апелационог јавног тужиоца у Новом Саду и датим објашњењима на седници већа, па је након што је првостепену пресуду испитао у погледу основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, сагласно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

Жалбе бранилаца оптуженог АА и малолетне сада пунолетне ББ су основане, а жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду је за сада беспредметна.

Основано се жалбом браниоца оптуженог АА и малолетне сада пунолетне ББ првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка. Ово из разлога што је, и по оцени овог суда, изрека побијане пресуде неразумљива, а образложење првостепене пресуде-одлучне чињенице нису утврђене, нису наведени разлози или су наведени разлози у знатној мери противречни или нејасни, стога су основани жалбени наводи бранилаца, којим се доводи у разумну сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања у првостепеној пресуди.

Наиме, основано се жалбом браниоца оптуженог АА указује да током доказног поступка није било спорно ниједног момента да је оптужени АА у критичном периоду поступао противно бланкетним одредбама и то члана 178 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, обзиром да је управљао путничком возилом без положеног возачког испита и способности да безбедности управља моторним возилом, те супротно одредби члана 187 став 2 и 3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, са количином од 1,619 мг/мл алкохола у крви, као и супротно одредби члана 42 став 2 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, када се кретао неприлагођеном брзином од најмање 86,5 км/час кроз насељено место у ноћним условима и при слабој уличној расвети и супротно одредби члана 31 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, када је на предње седиште сувозачево место примио као путника малолетну ББ, међутим да ли су сви ови пропусти довели до тога, да је ван сваке разумне сумње утврђено да постоји узрочно-последична веза између наведених пропусти са предметном саобраћајном незгодом односно да ли та веза постоји у односу на сваку наведену повреду одређеног члана Закона о безбедности саобраћаја на путевима или само поједине одредбе. Ово се посебно односи на одредбу члана 178 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, која предвиђа да се путничким возилом не може управљати без положеног возачког испита и способности за безбедно управљање моторним возилом, када се има у виду да је и од стране првостепеног суда утврђено да је оптужени АА особа која вози од своје 14 године (у време критичног догађаја је имао ... годину), да већ дужи низ година учествује у саобраћају, да је дугогодишњи возач - да скоро свакодневно управља, како моторним возилом које је критичном

приликом управљао, а које возило је власништво ЖЖ (код кога ради оптужени већ дужи период), а за кога је врло често возио пољопривредне машине, комбајн и трактор, а скоро свакодневно возио раднике на њиви, као и да је обављао и друге послове за ЖЖ.

Такође, основано се жалбом браниоца оптуженог АА указује на битну повреду одредаба кривичног поступка у делу када је првостепени суд прочитао исказ ББ дат у својству сведока пред замеником ВЈТ, а који је дат пре него што је дошло до спајања два кривична поступка против АА и ББ, (обзиром да се ради о истом критичном догађају) имајући у виду да је она касније износила своју одбрану, те наведени исказ се није могао читати, а самим тим ни ценити као доказ током овог кривичног поступка.

Основано се жалбом бранилаца доводи у питање правилно утврђена количина алкохола у крви код малолетне сада пунолетне ББ, па самим тим и закључак првостепеног суда да је иста била „под видним дејством алкохола“, посебно када се има у виду да истој није вађена крв ради анализе него да је алкохолемија прорачуната-утврђена на основу сопственог казивања ББ. Тако, она у свом исказу истиче да је заједно са своје две другарице конзумирала алкохолно пиће и то ђус-вотку, наводећи да свака попила по две чаше од под по 2 дл ђус-вотке око 1,00 часова, наводећи да јој није познато које количине је вотка, а колико ђус у тих 2 дл, а исто тако да су касније отишли у други кафић-након извесног времена, и да су у том кафићу такође конзумирале ђус-вотку, али да су попиле свака од њих по једну чашу с тим да је напоменула да их је конобар том приликом служио са чашама од 1 дл. Вештак судске медицине када цитира изјаву малолетне сада пунолетне ББ констатује њено казивање, али не и количину од 1 дл ђус-вотке, како је сама истакла ББ, те се основано поставља питање да ли је прерачуната алкохолемије од „око 0,583 г/кг“ утврђена од стране Проф. др Владимира Пилије довољно прецизна или налаз и мишљење треба допунити и покушати утврдити на основу анамнестичких података количину алкохола у крви код ББ у време критичног догађаја, са назнаком у коликом % су одступања могућа оваквим прерачуном.

Самим тим, по ставу Апелационог суда се доводи у питање и налаз и мишљење па и закључак вештака медицинске струке специјалисте неуропсихијатра др Снежане Попов о томе да ли је малолетна сада пунолетна ББ у критичном периоду била способна да управља својим поступцима и била способна да схвати значај свога дела или не и уколико је та урачунљивост компромитована, у ком степену. Ово посебно када се има у виду да је вештак др Снежана Попов приликом сачињавања свог налаза и мишљења „узимала као несумњиво утврђену количину од 0,583 г/кг алкохола у крви“, а вештак судске медицине је истакао да је она „око 0,583 г/кг алкохола у крви“. Вештак др Снежана Попов је истакла да би ова количина алкохола код ББ у време настанка критичног догађаја, обзиром да је имала ... година и ... месеци била више уочљива, и то због нестабилности емоционалног нервног система и због нестабилности вегетативног система, међутим када се има у виду исказ оштећеног ВВ који је истакао да је ББ као и њене другарице, сада покојне ЂЂ и ГГ, су му деловале весело, а што је у једном тренутку истакао и сам оптужени АА, за сада је преурањен закључак првостепеног суда да је ББ била у видно алкохолисаном стању. Неспорно да када се приликом првог саслушања на те околности изјашњавао оптужени АА је истакао: „... иначе, знам да је ББ те вечери пила, мислим ђус-вотку, али не знам колико, јер нисмо стално били заједно и деловала је пијана, али ништа посебно или необично“, да касније мења исказ у том делу и каже да му је ББ деловала весело, али не и видно алкохолисаном стању, те је обавеза првостепеног суда да и те одбране, цени у складу са осталим изведеним доказима током овог кривичног поступка.

Имајући у виду наведено, за Апелациони суд остаје нејасно да ли је и ако јесте које од наведених пропуста у вожњи оптуженог у директној узрочној вези са наступелим последицама, посебно када се има у виду да је ово кривично дело бланкетног карактера што подразумева да се садржина радње извршења утврђује искључиво у односу на одговарајуће прописе, што за сада изреку побијане пресуде чини неразумљиво, нису прецизно описане радње извршења оптуженог, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка, због које је укидање побијане пресуде нужно. Основно се у жалбама браниоца наводи да нису одлучне чињенице у првостепеној пресуди правилно утврђене, јер у побијаној пресуди нема утврђења свих чињеница одлучних за доношење правилне и законите пресуде у овом предмету, тако да је за сада преурађен закључак првостепеног суда у погледу постојања наведеног кривичног дела и кривице оптуженог и малолетне сада пунолетне ББ. С обзиром да у овом предмету нису утврђене све напред наведене чињенице нити су расправљена сва спорна питања – (и чињенично стање се доводи у сумњу у погледу његове правилности и потпуности), овај суд усвајајући жалбу браниоца оптуженог и браниоца малолетне сада пунолетне ББ због учињених пропуста прописаних у члану 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП укинуо је првостепену пресуду. Одредио је да се предмет додели другом већу у поновљеном поступку.

У поновљеном поступку првостепени суд ће отклонити битне повреду одредаба кривичног поступка на које му је указано овим решењем, при чему ће у виду имати и остале наводе жалбе бранилаца, о којима у овом решењу није било посебно речи, извести све доказе које је извео у ранијем поступку, а по потреби и нове доказе, па ће брижљивом оценом сваког доказа појединачно и у вези у осталим доказима потпуно и правилно утврдити чињенично стање, па ће одлучити о постојању кривице оптуженог и малолетне сада пунолетне ББ у конкретној саобраћајној ситуацији, а након чега ће правилном применом Кривичног законика донети нову и закониту одлуку. У оваквој процесној ситуацији, дакле када је првостепена пресуда морала бити укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, за сада се не могу испитати чињенични и правни закључци изнети у нападнутој пресуди, нити се може испитати одлука о кривичној санкцији, па се овај суд није ни упуштао у оцену жалбених навода бранилаца, нити Вишег јавног тужиоца у том делу, те иако је жалба Вишег јавног тужиоца уложена и због битне повреде одредаба кривичног поступка и због повреде Кривичног закона, суштински она се односи на одлуку о кривичној санкцији, те је суд исто ценио као беспредметну у овој процесној ситуацији.

На основу свега напред изнетог, а применом члана 458 ЗКП, донето решење као у изреци.

Записничар,

Милосавка Ђурђевић

Председник већа-судија,

Сњежана Лековић